

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 153/2026-29

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu a uzneseniu Krajského súdu v Trnave sp. zn. 15CoPno/8/2025 z 31. októbra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 5. decembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 ústavy a podľa čl. 10 ods. 2 listiny a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 7 charty uznesením krajského súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje zrušiť napadnuté uznesenie, vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie, priznať náhradu trov konania v konaní pred ústavným súdom a finančné zadosťučinenie.

2. Okresný súd Trnava rozsudkom sp. zn. 40P/20/2023 z 27. mája 2025 rozviedol manželstvo sťažovateľa a [REDAKOVANÉ] (výrok I), maloletú [REDAKOVANÉ], narodenú [REDAKOVANÉ], a maloletého [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok sú oprávnení obaja rodičia (výroky II a III), sťažovateľovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej [REDAKOVANÉ] sumou 900 eur mesačne a na výživu maloletého [REDAKOVANÉ] sumou 600 eur mesačne, ktorú mu uložil platiť vždy do 15-eho dňa v mesiaci k rukám matky, počnúc právoplatnosťou výroku o rozvode (výrok IV), výrokom V rozhodol, že styk sťažovateľa s maloletými deťmi sa neupravuje, a výrokmi VI a VII rozhodol o náhrade trov konania a náhrade trov štátu.

3. Označený rozsudok vo výroku o rozvode manželstva, ktorý nebol napadnutý odvolaniami rodičov, nadobudol právoplatnosť 12. júla 2025. Vo vzťahu k ostatným výrokom podal sťažovateľ odvolanie a okrem iného žiadal zveriť maloleté deti do striedavej osobnej starostlivosti rodičov. O podanom odvolaní dosiaľ nebolo rozhodnuté.

4. Návrhom z 9. októbra 2025 žiadal sťažovateľ o nariadenie neodkladného opatrenia, podľa ktorého by bol do právoplatného skončenia konania vo veci samej oprávnený stretávať sa s maloletým ■■■■■ každý druhý týždeň od piatka 16.00 h do piatka 16.00 h a s maloletou ■■■■■ každý druhý týždeň od piatka 16.00 h do nedele 16.00 h s tým, že maloleté deti si otec prevezme a odovzdá v mieste bydliska matky. Uviedol, že sa snaží udržiavať kontakt s maloletými deťmi a plniť si rodičovské povinnosti. Tvrdil, že maloletý ■■■■■ má podľa jeho slov záujem s ním tráviť viac času, maloletá ■■■■■ má k nemu vzťah, no je zrejmé, že toho času je už značne ovplyvňovaná matkou. Okresný súd rozsudkom (proti ktorému podal odvolanie) styk sťažovateľa s deťmi neupravil, čo je v rozpore s jeho právami ako otca maloletých detí.

5. Krajský súd návrh sťažovateľa zamietol, keď dospel k záveru, že podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní neboli splnené. Súd nezistil existenciu nevyhnutnej potreby úpravy pomerov účastníkov konania a ani ohrozenie záujmu maloletých detí v rozsahu vyžadujúcom bezodkladný zásah súdu. Poukázal najmä na to, že sťažovateľ neosvedčil žiadne dôvody, ktorých výsledkom by bola úvaha, že je úprava styku s deťmi do rozhodnutia odvolacieho súdu o podanom odvolaní potrebná, že si ju vyžaduje aktuálny stav ohrozenia maloletých detí, a najmä, že je v záujme maloletých detí.

6. Ústavný súd uvádza, že ústavná sťažnosť bola podaná v mene sťažovateľa riadne splnomocneným právnym zástupcom, ktorý však v priebehu konania doručil ústavnému súdu oznámenie o ukončení právneho zastupovania. S ohľadom však na to, že týmto uznesením ústavný súd sťažnosť odmietol, nebolo potrebné sťažovateľa vyzývať, aby si zvolil nového právneho zástupcu.

II.

Argumentácia sťažovateľa

7. Sťažovateľ namieta, že krajský súd neupravil ani dočasne styk jeho ako otca s maloletými deťmi, a to za situácie, keď (i) styk sťažovateľa s maloletými deťmi nie je rozsudkom ani iným rozhodnutím súdnej moci upravený, (ii) sťažovateľ opakovane poukazoval na to, že matka neumožňuje styk sťažovateľa s maloletými deťmi, a (iii) sťažovateľ opakovane namietal a namieta vnímané postupné zhoršovanie sa vzťahu s maloletými deťmi v dôsledku vzájomného odlúčenia a v dôsledku vplyvu zo strany matky na maloleté deti. V napádanom uznesení ani v inom rozhodnutí sa neuvádza nič, čo by malo nasvedčovať tomu, že by mala byť absencia styku sťažovateľa s maloletými deťmi v súlade s najlepšimi záujmami dieťaťa.

8. Maloletý ■■■■■ má záujem tráviť so sťažovateľom viac času, najmä cez víkendy a počas školského roka. Maloletá ■■■■■, hoci je vo veku dospievania, má k sťažovateľovi vzťah, no je zrejmé, že toho času je už značne ovplyvňovaná matkou.

9. Maloleté deti podľa sťažovateľa potrebujú emocionálnu, citovú a výchovnú väzbu s oboma rodičmi. Jednostranné preferovanie jedného rodiča a obmedzovanie styku s druhým rodičom bez relevantných dôvodov je podľa sťažovateľa (s poukazom na rozhodnutie ústavného súdu sp. zn.

II. ÚS 330/2012) v rozpore s princípom najlepšieho záujmu dieťaťa. Z napádaného uznesenia podľa sťažovateľa žiadne relevantné dôvody neplývú.

10. Krajský súd podľa sťažovateľa (i) nezobral do úvahy dôkazy predkladané sťažovateľom pre účely osvedčenia potreby dočasnej úpravy pomerov, (ii) nevysvetlil, prečo nezobral do úvahy dôkazy predkladané sťažovateľom, (iii) ani riadne neodôvodnil, prečo dočasná úprava pomerov nie je dôvodná, (iv) nereagoval na námietky sťažovateľa týkajúce sa absencie styku sťažovateľa s maloletými deťmi a dopadu absencie tohto styku na vzťah maloletých detí so sťažovateľom, (v) nevysporiadal sa ani s ostatnou argumentáciou sťažovateľa a (vi) nebral do úvahy najlepší záujem detí.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

11. Z doručených príloh ústavnej sťažnosti vyplýva, že vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu podal sťažovateľ aj dovolanie, a to s poukazom na to, že jeho prípustnosť nie je možné kategoricky vylúčiť (aj keď samotný sťažovateľ pripúšťa aj možnosť, že bude odmietnuté ako neprípustné). V dovolaní pritom argumentoval vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku. V tomto smere ústavný súd s ohľadom na podstatu podanej ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ argumentuje arbitrárnosťou a nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia, konštatuje duplicitu. Takú situáciu považuje rozhodovacia prax ústavného súdu za neprijateľnú, pretože by mohla v konečnom dôsledku dospieť k vydaniu dvoch protichodných rozhodnutí.

12. S ohľadom na tieto skutočnosti bolo nevyhnutné ústavnú sťažnosť odmietnuť pre jej neprípustnosť podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Pre úplnosť ústavný súd uvádza, že v zmysle § 124 *in fine* zákona o ústavnom súde lehota na podanie ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu, ktoré sťažovateľ napadol mimoriadnym opravným prostriedkom, začne plynúť od doručenia rozhodnutia o tomto mimoriadnom opravnom prostriedku.

13. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2026

Peter Molnár
predseda senátu